Adaptatie van de Duodecim richtlijn 'Allergische Rhinitis' naar de Belgische zorgcontext

Haio: BOBELYN Sara , U.G.
Promotor: DE SUTTER An , U.G.
Praktijkopleider: LIEVENS Pieter

Context: Duodecim richtlijnen zijn Finse richtlijnen die worden aangepast aan de Belgische zorgcontext. Zij worden beschikbaar gemaakt via EBMPracticeNet. Dit ter bevordering van evidence based praktijkvoering. Deze thesis betreft de adaptatie van de richtlijn 'Allergische rhinitis'. Er wordt hier gefocust op de diagnose en verwijzing. Voor deze masterproef werd samengewerkt met collega HAIO Hanne Blindeman.

Onderzoeksvraag: Elk van de onderzoekers definieerde enkele klinische vragen. In deze thesis worden volgende vragen besproken: hoe stelt men als huisarts de diagnose van allergische rhinitis en wanneer verwijst men een patiënt met vermoeden van allergische rhinitis door. De masterproef van Hanne Blindeman spits zich toe op de behandeling en de toepassing van immunotherapie.

Methode: De adaptatie van de Duodecim richtlijn verliep volgens de ADAPTE Procedure. Hierbij werd gebruik gemaakt van het handboek 'Adaptatie Duodecim Richtlijnen: Handboek voor HAIO's over de inhoudelijke en contextuele aanpassing van Duodecim Richtlijnen op EBMPracticnet.be.' Om antwoord te bieden op de klinische vragen werd uitgebreid gezocht in Belgische en internationale databanken naar relevante richtlijnen en recente literatuur. De kwaliteit van de richtlijnen werd gescoord via het AGREE II instrument. Verdere beoordeling gebeurde door nazicht van inhoud, courantheid, samenhang en relevantie voor de Belgische zorgcontext. Aan de hand van deze evaluaties werden aanbevelingen geselecteerd voor verdere adaptatie van de Duodecim richtlijn. De doorlopen stappen werden nauwkeurig bijgehouden in een matrix in Excel en voorgelegd aan de leescommissie van EBMPracticeNet. Na goedkeuring werd een eerste versie opgemaakt van de geadapteerde richtlijn. Deze werd onderworpen aan een peer review d.m.v. een vragenlijst en PowerPoint presentatie in twee seminariegroepen. In totaal namen 27 collega-artsen deel aan de bevraging.

Resultaten: Vier richtlijnen werden weerhouden na het toepassen van het AGREE II instrument. Op basis van deze richtlijnen en de onderliggende evidentie werd een antwoord gegeven op de vooropgestelde klinische vragen. Er werd voor elke klinische vraag een aanbeveling gegeven, deze werd steeds voorzien van een GRADE. Na het voorstellen van de richtlijn in de seminariegroepen werd deze zonder majeure opmerkingen als bruikbaar geacht door de meeste artsen. Op basis van peer review en bijhorende analyse werd de richtlijn integraal overgenomen in de opleidingspraktijk. Na goedkeuring van de finale richtlijn door de leescommissie van EBMPracticeNet zal deze beschikbaar worden gemaakt voor Belgische huisartsen.

Conclusie: De volgende kernboodschappen komen voor in de geadapteerde richtlijn. De diagnose van allergische rhinitis kan gesteld worden op basis van een zorgvuldig uitgevoerde anamnese en klinisch onderzoek. Allergietesten kunnen uitgevoerd worden indien de symptomen persisteren of onvoldoende onder controle zijn met de ingestelde behandeling, er onduidelijkheid heerst over de diagnose of het kennen van het veroorzakende allergeen noodzakelijk is voor instelling van een gerichte behandeling (GRADE 1C). Verwijzing is aangewezen bij ernstige therapieresistente allergische rhinitis, bij overweging van immunotherapie en bij een onduidelijke oorzaak van rhinitis (GRADE 2C).